

Armand Puig exposa la pastoral a les grans ciutats al clergat de Roma

Ds, 17/10/2015 per Catalunya Religió

(RomaSette/CR) El rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, el biblista **Armand Puig**, [ha intervingut](#) aquesta setmana com ponent en la jornada de formació permanent del clergat promoguda pel vicariat de Roma. El cardenal **Agostino Vallini**, vicari general de Roma i encarregat de la diòcesis en nom del papa, va presidir la sessió a l'Aula Magna de la Universitat del Laterà. Vallini va explicar que la invitació responia al treball realitzat en les trobades sobre l'atenció pastoral a les grans ciutats, que es va [celebrar a Barcelona](#) el 2014 i que van tancar-se a Roma amb una audiència el papa.

Esdevenir una "Església Urbana", inspirar la fe, i viure la responsabilitat de construir la ciutat. Són les tres actituds fonamentals del sacerdot en una pastoral d'evangelització que a Roma pot "provocar un incendi allà on només hi ha brases."

És un repte en una època en què "el domini cultural del catolicisme ja no existeix", però en la que tampoc és un fet "irrellevant". I ara hi ha una gran oportunitat, gràcies a l'ensenyament i l'estil de **Francesc** "que ens motiva a no seguir plantats en les nostres tendes de campanya i a sortir de trepitjar els carrers de la ciutat".

Puig va proposar la paràbola del Bon Samarità com a "paradigma" de l'atenció pastoral de les grans ciutats i va esbossar set maneres de viure realment "l'Església en sortida" que demana Francesc. En primer lloc, una pastoral "policèntrica", com una mena de xarxa, que no acaba en l'espai de la parròquia. La centralitat de les visites als domicilis i les trobades amb la gent, "amb l'escut de la paciència i la confiança, i amb l'espasa de proximitat", citant les paraules de Pau. La parròquia com un "santuari de la misericòrdia", que "desafia la solitud" de les persones presoneres de l'anonimat; i per això és oportuna l'obertura de l'església tantes hores com sigui possible per a la pregària i l'adoració, l'atenció a la pietat popular, la cura de la litúrgia de diumenge, i la proximitat als pobres.

En aquest àmbit, només cal pensar en els refugiats o immigrants en general, la gent gran sola, o les persones sense llar. "El pastor que viu a la gran ciutat recull en la seva preocupació a totes aquestes persones descartades, membres d'un organisme viu, de la humanitat que sofreix", va accentuar Puig com a prioritat ja que "la trobada personal amb els pobres defineix la missió de l'Església a la ciutat". Els pobres, en essència, "brúixola, en la vida de Jesús, són també els pastors de l'Església, perquè ens alliberen de l'autoreferencialitat".

A les grans ciutats, sobretot en els perifèries -"religioses, urbanes, socials, existencials"- el "programa" veritable és l'Evangeli, va dir Puig. Ho havia escrit **Joan Pau II** a la *Novo millennio ineunte*, i Francesc ho reitera en *Evangelii Gaudium*, prenent les idees de **Pau VI** en l'*Evangelii Nuntiandi*: tres documents que es connecten "el primer post-concili" amb "el [segon-postconcili](#)" que va

començar amb Francesc. Puig va exposar aquestes reflexions als sacerdots de Roma en la conferència "[Els reptes i les expectatives de la pastoral a les grans ciutats](#)" com a aportació principal de jornada de formació.